

Paavo Ahava.

— Merkittävä karjalainen patriootti, KSS:n johtokunnan jäsen, liikkeenharj. Paavo Ahava kuoli 17. 1. Pudasjärvellä 67 vuoden ikäisenä. Hän oli syntynyt Vienan Uhtualla 23. 6. 1898 ja suoritti koulunkäyntinsä Kuusamossa ja Rovaniemellä. Isänsä liikkeessä hän palveli Kuusamossa. Itsenäisenä yrittäjänä hänet tunnettiin Kuusamossa, Torniossa, Rovaniemellä ja Pudasjärvellä. V. 1939 hän tuli Oy Esso Ab:n palvelukseen ja sen jälkeen hän on toiminut Esso-huoltoaseman hoitajana.

Heimon ja isänmaan asialla Paavo Ahava oli aina, kun tarvittiin miehen mieltä. Hän osallistui vapaussotaan vapaaehtoisena Kuusamon hiihtojääkäreissä. Lapin Ryhmä C:ssä ja Lapin II:ssa rajavartiopataljoonassa kaukotiedustelutehtävissä ja kartoittajana. V. 1919 hän osallistui Aunuksen retkeen joukkueenjohtajana sekä toimi 1920 Karjalan väliaikaisen hallituksen joukoissa Pistojärven komppanian päällikkönä. V. 1921 hän osallistui useihin taisteluihin Karjalan Metsäsissijärjestön III pataljoonan päällikkönä ja myöhemmin ylipäällikön adjutantina. Talvisodassa hän kuului Huolto- ja loppuvaiheissa Ilmasotakoulun joukkoihin. Jatkosodassa hän osallistui hyökkäysvaiheessa Prik. K:n taisteluihin ja loppuvaiheessa palveli Itä-Karjalan sotilashallinnossa. Paavo Ahava osallistui suojeluskuntatyöhön aktiivisesti järjestön koko olemassaolon ajan suorittaen useita kursseja. Vuonna 1944 hänet ylennettiin luutnantiksi. Pohjaltaan hän sotilastehtävissään oli rauhallinen, mutta tarvittaessa tulinenkin talonpoikaispäällikkö, sissi, sanan parhaassa merkityksessä. Autoilu ja lentourheilu olivat hänelle myös veressä: Lentokoneen ohjaajakurssin hän suoritti v. 1924 Viipurissa.

Seuramme puheenjohtaja lähetti KSS:n Kemmin alaostaston kautta surutaloon näin kuuluvan osanotonilmauksensa:

Paavo Ahavan nimi on kultaisin kirjaimin tekstattava Karjalan Sivistysseuran historiaan. Vainajan isää — niinikään Paavo Ahavaa — on pidettävä seuramme ja sen aikakauslehden, joka nykyisin kantaa KARJALAN HEIMO-nimeä, perustamisajatuksen isänä. Myös töillään, ajatuksillaan ja kirjoituksillaan hän oli voimallisesti ajamassa vienankarjalais-

Paavo Ahava kuollut

ten asiaa. Paras arvonimi, jonka heimolaisemme ovat hänelle antaneet, on KARJALAN PAAVON kunnianimi.

Myös vainaja, Paavo Paavonpoika Ahava oli karjalaisen heimohengen läpitunkema. Karjalan Sivistysseuran jäseneksi hän liittyi Lönnrotin päivänä 1919, ainaisjäseneksi hänet kutsuttiin v. 1924. Seuramme vuosikokouksessa, joka pidettiin Kemissä 10. 4. 1960 hänet valittiin seuramme johtokunnan jäseneksi edustamaan Pohjolan karjalaisia. Tämänkin luottamustehtävän hän suoritti esimerkillisesti. Hän oli läsnä jokaisessa johtokunnan kokouksessa, johon hänet kutsuttiin kirjallisesti, vaikka asuikin satojen virstojen päässä, milloin Torniossa, milloin Pudasjärvellä.

Hänen muistonsa on meille rakas, kirkas ja velvoittava. Tahdomme jatkaa karjalaisen kansallishengen ylläpitämistä ja kalevalais-karjalaisen kulttuurin vaalimista.

Seuran johtokunnan viimeiseen kokoukseen, joka pidettiin Helsingissä 12. 10. -65, Uhtuan Paavo ei voinut saapua. Se oli enteellistä. . .

Kiitos, Paavo, siitä mitä teit Karjalan hyväksi.

Helsingissä tammikuun 24 päivänä 1966.

— Paavo Ahavan siunaustilaisuudesta muodostui harras surujuhla. Ruumiinsiunauksen toimitti rovasti Heikki Ahti. Arkipäivästä huolimatta Tornion kirkkoon oli saapunut noin 150 henkeä. Omaisten seppeleen jälkeen laskettiin Esso Oy:n, aseveljien, Tornion ja Pudasjärven Esso Oy:n henkilökuntien seppeleet. Karjalan Sivistysseuran seppeleen laskivat Kemmin alaostaston puheenjohtaja Santeri Jaakkonen, rahastonhoitaja Veikko Melgin ja sihteeri Simo Timonen. Yhteensä seppeleitä laskettiin parikymmentä. Lukuisat adressit luettiin Tornion seurakuntatalossa pidetyssä muistotilaisuudessa.